

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 351/2019-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Gabrielom Blehom, Ladislava Dérera 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Centra právnej pomoci, kancelárie Bratislava a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 S 200/2016 zo 7. septembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Gabrielom Blehom, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Centra právnej pomoci, kancelárie Bratislava (ďalej len „Centrum právnej pomoci“) a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 S 200/2016 zo 7. septembra 2017.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je stranou konania vo viacerých občianskoprávných a trestnoprávných konaniach. V jeseni roku 2015 preto prišiel do Centra právnej pomoci, aby mu ustanovili právnych zástupcov na zastupovanie v týchto súdnych konaniach. Centrum právnej pomoci mu siedmimi rozhodnutiami v októbri 2015 (sp. zn. 11444/2015-KaBA z 22. októbra 2015, sp. zn. 11443/2015-KaBA z 22. októbra 2015, sp. zn. 11446/2015-KaBA zo 14. októbra 2015, sp. zn. 11445/2015-KaBA z 21. októbra 2015, sp. zn. 11448/2015-KaBA zo 14. októbra 2015, sp. zn. 11452/2015-KaBA z 22. októbra 2015 a sp. zn. 11453/2015-KaBA z 21. októbra 2015 – predmetné rozhodnutia pripojil sťažovateľ ako prílohu svojej ústavnej sťažnosti, pozn.) priznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci a určilo mu advokáta JUDr. Ľudovíta Havrana. Sťažovateľ bol pobúrený tým, že všetky jeho prípady prideleno Centrum právnej pomoci jednému advokátovi, očakával totiž, že ich rozdelí medzi viacerých advokátov, pretože podľa neho išlo o veľmi komplikované prípady. Po komunikácii so sťažovateľom pridelený advokát „... rozhodol cele toto pridelenie neprebrat, nevyckal lehotu 3 mesiace určenej na dohodu medzi klientom a advokátom, len zbrklo konal a napísal do CPP, že ja mu neposkytujem sucinnost.“. Sťažovateľ ďalej uviedol, že po unáhlenom vyjadrení ustanoveného advokáta mu „... vtedajšia manažérka centra Dr. Kubovicova odňala jeho a zároveň mi zabránila tomu, aby som na dane prípady nemal uz doživotne prideleného dalsieho advokata.“. Sťažovateľ ďalej tvrdí, že proti tomuto bližšie nešpecifikovanému rozhodnutiu sa chcel odvolať, ale zamestnankyňa Centra právnej pomoci mu poradila, aby to nerobil. Podľa sťažovateľa táto zamestnankyňa «zlomyselne dobre vedela, že ja tu moznost sa odvolat do 2 mesiacov premlčím a tak sa aj stalo. Toto som vysvetloval potom v správnej žalobe voči nim, oni sa však vyjadrovali v rozsudku len k môjmu druhotnému neprideleniu po zavedení na jar 2016, nevyjadrili sa k prvotnému môjmu konaniu ale k sekundárnemu duplicitnému, bez brania do úvahy okolnosti podvodu dotyčnej (vid. ďalej). Následne som po opätovnom podaní (február 2016) rovnakých žiadosti dostal rozhodnutie od CPP

s podpisom manažérky centra p. Dr. Kubovicovej s tým, že sa jedna už o moje „duplicitne konania“ v rovnakej predošle zamietnutej veci...».

3. Sťažovateľ podal aj správnu žalobu na krajskom súde, ktorý sa ale nezaoberal podvodným konaním zamestnankyne Centra právnej pomoci. Podľa sťažovateľa *«krajsky sud vo svojom rozsudku sa vyjadril k CPP v tom zmysle, že moje duplicitne podania v rovnakých veciach už nemuseli doživotne akceptovať, avšak sa nevyjadril k skutku podvodnej pracovníčky CPP „ci ma mohla ona podviesť“ a „povedať, že sa neodvolávajú, ale radšej to podajte znova“.*».

4. Sťažovateľ sa napokon sťažuje na svoju komunikáciu s Centrom právnej pomoci a uvádza, že jeho zamestnanci k nemu už od roku 2016 pristupujú nepriateľsky a tendenčne. Podľa sťažovateľa mu títo zamestnanci neposkytujú dostatočnú súčinnosť a nezohľadňujú to, že má veľa konaní. Tvrdí, že v januári 2019 musel poprosiť jedného z mála advokátov, ktorí mu boli pridelení, aby mu pomohol v konaní pred Centrom právnej pomoci.

5. Sťažovateľ preto žiada, aby ústavný súd vydal toto rozhodnutie:

„1. Ústavný sud SR konštatuje, že [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] v konaniach vedených v Centre právnej pomoci vo všetkých jeho veciach bolo odňaté pravo na bezplatnú právnu pomoc a na spravodlivý sudny i správny proces bez prietahov. Ústavný sud týmto rusi uznesenia o odnati právnej pomoci vo veciach, ktoré mal na začiatku pridelen JUDr. Ľudovít Havran, vydava napomenutie Centru právnej pomoci - pracovisku Bratislava, aby urýchlil proces vybavovania konaní ústavného stazovateľa.

2. Ústavný sud SR rusi rozsudok Krajského sudu BA pod spisovou značkou I S/200/2016 a vydava nove rozhodnutie (znenie si upresni ústavný sud sam) so zohľadnením uvedených argumentov a novozistených skutočností, za ktorých došlo k poškodeniu práv a neodvolaniu sa (skôr) ústavného stazovateľa.

3. Ústavný sud SR priznáva ústavnému stazovateľovi finančne zadostucinenie vo výške: 15.000.- Eur za jeho (potrebnú) vycerpávajúcu administratívnu a nadbytočnú pracovnú zataz. nevyhnutnú potrebu zvladnut právnu problematiku, pokračujúcu necinnosť

a enormne prietahy správneho organu, časovu stratu na jeho súkromnom - partnerskom - rodinnom - pracovnom - verejnom živote.

4. Ústavný sud SR nariaduje bývalej manažérke (teraz riaditeľke) Centra právnej pomoci JUDr. Zuzane Kubovicovej sa písomne ospravedlniť ústavnému stazovateľovi za jeho poškodenie cudzích práv a úmyselne navrhnutie 'alternatívneho riešenia', ktoré nemalo pre neho ziadel zmysel (cynizmus).“

II.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

7. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

8. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

10. Podľa čl. 47 ods. 2 ústavy každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, má tieto minimálne práva:

a) byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia proti nemu;

b) mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby;

c) obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú;

d) vylúčať alebo dať vylúčať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe;

e) mať bezplatnú pomoc tlmočníka, ak nerozumie jazyku používanému pred súdom alebo týmto jazykom nehovorí.

12. Podľa § 42 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie, ktorým sa začína konanie pred ústavným súdom, je návrhom na začatie konania.

Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

13. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

14. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,

b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,

c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,

d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

15. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

III.

16. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonáva (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy by došlo vtedy, ak by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, predovšetkým ak by všeobecný súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu fyzickej osoby alebo právnickej osoby alebo v prípade opravných konaní by všeobecný súd odmietol opravný prostriedok alebo zastavil o ňom konanie bez toho, aby ho meritórne preskúmal a rozhodol o ňom v spojitosti s napadnutým súdnym rozhodnutím (II. ÚS 8/01, IV. ÚS 115/03).

17. Podľa judikatúry ústavného súdu spočíva hlavný význam základného práva na právnu pomoc v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 ústavy (súdy, iné štátne orgány,

orgány verejnej správy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní pred nimi využíval právnu pomoc (II. ÚS 78/03). Inými slovami, ide o ústavou garantovanú možnosť nechať sa zastúpiť právnym zástupcom. Základné právo na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy preto nemožno stotožniť s poskytnutím právnej pomoci bez finančnej účasti podľa § 6 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi“). Poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi je osobitný právny inštitút, ktorého aplikácia závisí od splnenia presne špecifikovaných zákonných podmienok na jej poskytnutie. Oproti tomu základné právo na právnu pomoc je všeobecné a nemožno ho viazať na splnenie reštriktívnych podmienok definovaných v konkrétnom právnom predpise.

18. Článok 6 dohovoru predstavuje minimálny štandard procesnej ochrany, ktorý musia zmluvné štáty Rady Európy zaručiť všetkým osobám podliehajúcim právomoci ich vnútroštátnych orgánov. Článok 6 ods. 1 dohovoru obsahuje všeobecné požiadavky spravodlivého procesu, ktoré sa vzťahujú na rozhodovanie o občianskoprávných právach a povinnostiach, ako aj na rozhodovanie o oprávnenosti trestnoprávneho obvinenia. Článok 6 ods. 2 a 3 dohovoru obsahuje práva, ktorých sa ale môže dovoľávať iba osoba, proti ktorej bolo vznesené obvinenie v trestnom konaní. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru už judikoval, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07).

III.A K namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv rozsudkom krajského súdu sp. zn. 1 S 200/2016 zo 7. septembra 2017

19. Sťažovateľ vytýkal napadnutému rozsudku krajského súdu, že sa nezaoberal tým, ako ho pracovníčka Centra právnej pomoci podľa jeho slov zaviedla, ale poukázal iba na to, že nepodal správnu žalobu v zákonom stanovenej lehote.

20. Jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu a pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03, I. ÚS 343/2016).

21. Ústavný súd dožiadaním v informačnej kancelárii krajského súdu zistil, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 1 S 200/2016 zo 7. septembra 2017 bol právnomu zástupcovi sťažovateľa doručený 6. októbra 2017, keď nadobudol aj právoplatnosť. Je teda zrejmé, že ústavná sťažnosť (doručená ústavnému súdu 15. júla 2019) smerujúca proti napadnutému rozsudku krajského súdu bola podaná až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

22. Ústavný súd podotýka, že sťažovateľ rozsudok krajského súdu sp. zn. 1 S 200/2016 zo 7. septembra 2017 ani nepriložil ako prílohu k svojej ústavnej sťažnosti napriek zneniu § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde (Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd). Ústavný súd sťažovateľa nevyzýval

na doplnenie napadnutého rozsudku ako prílohy ústavnej sťažnosti, pretože ústavná sťažnosť smerujúca proti tomuto napadnutému rozsudku krajského súdu bola podaná oneskorene a samotné doplnenie predmetného rozsudku by preto už v tomto prípade nemalo žiadny význam.

III.B K namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv postupom Centra právnej pomoci

23. Vo vzťahu k namietanému postupu Centra právnej pomoci sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti pomerne chaoticky a neprehľadne (vzhľadom na to, že je zastúpený advokátom, pozn.) rozpovedal príbeh o tom, ako mu zlomysel'ná zamestnankyňa Centra právnej pomoci „*zle poradila*“, a preto zmeškal zákonnú lehotu na podanie opravného prostriedku proti bližšie nešpecifikovanému rozhodnutiu Centra právnej pomoci. Tvrdenia sťažovateľa v ústavnej sťažnosti sú plné protirečivých výrokov, napr. v jednej chvíli tvrdí, že Centrum právnej pomoci (alebo jeho zamestnankyňa) mu doživotne zabránilo, aby mu bol pridelený advokát Centrom právnej pomoci, no v nasledujúcej chvíli mu „*jeden z mála pridelených advokátov*“ pomáha v komunikácii so samotným Centrom právnej pomoci. Zo sťažovateľových tvrdení v jeho ústavnej sťažnosti je očividná iba jeho všeobecná nespokojnosť so správaním niektorých zamestnancov Centra právnej pomoci. Pre účely posúdenia ústavnej sťažnosti je ale dôležitejšie, že sťažovateľ nedokázal pomenovať žiadne konkrétne rozhodnutie Centra právnej pomoci alebo jeho opatrenie, prípadne označiť jeho postup konkrétnou spisovou značkou, pod ktorou k nemu malo dôjsť, ktorými mali byť porušené ním označené základné práva. Sťažovateľ k svojej ústavnej sťažnosti pripojil sedem rozhodnutí Centra právnej pomoci (spisové značky sú uvedené v bode 2 odôvodnenia tohto uznesenia, pozn.), ale proti týmto jeho ústavná sťažnosť zjavne nesmeruje, pretože nimi Centrum právnej pomoci vyhovel jeho žiadosťiam o poskytnutie právnej pomoci.

24. Ústavný súd preto po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že napriek právnomu zastúpeniu sťažovateľa jeho ústavná sťažnosť v časti, ktorou napáda postup Centra právnej pomoci, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Rozhodujúcim

nedostatkom ústavnej sťažnosti je v tomto prípade najmä absencia logického, kompaktného a dostatočného odôvodnenia návrhu vo vzťahu k právam, vyslovenia porušenia ktorých sa sťažovateľ svojou ústavnou sťažnosťou domáha.

25. Obsah ústavnej sťažnosti vo vzťahu k namietanému postupu Centra právnej pomoci je nezrozumiteľný do tej miery, že ústavný súd nemal priestor na to, aby svojím zásahom (či už vo forme výzvy na doplnenie ústavnej sťažnosti, alebo vlastnou aktivitou) odstránil tento nedostatok ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýkalo len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale najmä esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (celková nezrozumiteľnosť podania spôsobujúca ústavnoprávnu nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti vo vzťahu k bližšie neurčenému konaniu, resp. postupu Centra právnej pomoci), ústavný súd sťažovateľa nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019).

26. Ústavný súd vzhľadom na uvedené ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

27. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími jeho požiadavkami uvedenými v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2019